

TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, CONDUCĂTORUL ÎNCERCAT AL POPORULUI, PĂRINTELE IUBIT AL TINERETULUI!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5239

6 PAGINI — 25 BANI

Miercuri 23 martie 1966

AZI SE DESCHIDE AL IV-LEA CONGRES AL U.T.C.

Gîndurile uteciștilor, ale milioane de tineri ai patriei se îndreaptă în această zi de primăvară spre marea Sală a Palatului Republicii Socialiste România, unde, în prezența sutelor de delegați ai organizațiilor U.T.C. din întreaga țară, a invitaților, a oaspeților de peste hotare, încep lucrările Congresului al IV-lea al Uniunii Tineretului Comunist, eveniment deosebit însemnat în viața organizației noastre, a întregului tineret. Delegații la Congres, tinerii cei mai buni dintre cei buni, reprezentînd peste 2.200.000 de uteciști, încep astăzi dezbaterile activității desfășurate de Uniunea Tineretului Comunist în perioada care a trecut de la Congresul precedent și hotărăsc obiectivele muncii viitoare, măsurile care vor duce la sporirea contribuției organizației noastre, a întregului tineret la îndeplinirea mărețului program de dezvoltare continuă a României socialiste, stabilit de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Organizația noastră se prezintă la al IV-lea Congres al său mai puternică decît oricînd, cuprînzînd în rîndurile sale mase largi de tineri muncitori, țărani, intelectuali — tineri români și de alte naționalități, strîns uniți în jurul partidului, al Comitetului său Central. Insufleteți de o profundă dragoste pentru țara ai cărei fii sînt, membrii organizației noastre, toți tinerii patriei, au răspuns cu entuziasm chemărilor partidului, au fost întotdeauna prezenți acolo unde era nevoie de ei, aducînd o prețioasă contribuție la avîntul economiei noastre socialiste, al industriei, agriculturii, științei și culturii.

Noi sîntem conștienți că tot ce am realizat, tot ce realizăm și vom realiza este rezultatul conducerii de către partid a organizației noastre, al griii părintești a comuniștilor pentru schimbul de mine. Politica științifică marxist-leninistă a partidului a stat la baza întregii noastre activități, a fost, este și va fi întotdeauna programul de muncă și de luptă al organizației noastre, al tinerii generații a patriei. Noi datorăm luptei eroice a altor generații, a clasei muncitoare, a celor mai buni fii ai săi — comuniștii — fericirea de a trăi cea mai frumoasă perioadă din istoria poporului român, într-o țară care se descoperă profund și bărbătește pe sine, în care socialismul biruitor a creat tinerii generații largi posibilități de dezvoltare armonioasă și afirmare deplină.

Pentru idealurile înălțătoare pe care ni le-a pus în față, pentru condițiile de muncă, de creație și de învățatură pe care ni le-a dat, pentru posibilitatea ce ne-a oferit-o de a ne împlini ca oameni întregi, pentru îndemnul la muncă, modestie, cinste și fermitate, pentru tot ce a zidit veșnic și luminos pe pămîntul românesc, gîndurile noastre de recunoștință se îndreaptă către Partidul Comunist Român.

„Scîntela tineretului”

(Continuare în pag. a V-a)

CITIȚI

IN
PAG
3

MARILE
PREZENȚE

Tineri, delegați la Congres

S-a încheiat o zi rodnică de muncă. Sudorul Ilie Iacob, care lucrează la armătura furnalului de 1700 m³, al Combinatului siderurgic Galați, are toate temeiurile să fie mulțumit

La Congresul U.T.C., tînăra Maria Moldovan, încătuș în secția sculerii a Uzinelor „1 Mai” din Ploiești, va aduce ca delegată bucuria muncii împlinite de sine și de tovarășii săi de muncă

Arături adînci ogorului de primăvară! Aceasta este hoiăria tînărului tractorist Vasile Oileanu de la S.M.T. Titu, ca a tuturor tractoriștilor patriei

REPORTAJ REALIZAT DE BRIGADA
ZIARULUI NOSTRU ÎN PRAJMA
CELUI DE-AL IV-LEA CONGRES AL U.T.C.

SEMNĂTURI ÎN CARTEA DE ONOARE A MUNCII

In ultima zi dinaintea începerii lucrărilor importante eveniment din viața tineretului patriei — Congresul al IV-lea al Uniunii Tineretului Comunist — am parcurs cea din urmă etapă din itinerariul nostru. De-a lungul traseului început în frumosul oraș dunărean, Galați, unde se înalță cel mai nou catarg al siderurgiei românești, unde se construiesc multe din navele care poartă pe mările și oceanele lumii tricolorul patriei, am întîlnit nenumărate fapte și imagini grăitoare pentru hărnicia și entuziasmul tineretului nostru. Am văzut profilindu-se în limpezimea dimineților de primăvară, în decorul de o severă măreție al munților, giganți ai tinerei noastre industrie chimice, înălțați la Roznov, Săvinești și Tîngu Mures; i-am văzut și i-am cunoscut în acest anotimp al semănătorului pe hărnicii gospodari ai ogoarelor. Peste tot ne-au întîmpinat însemnele muncii entuziaste a întregului popor în mijlocul căruia muncește cu devotament tineretul patriei noastre.

„Cîmpia Birsei începe să se îngusteze. Lăsim în urmă un șir lung de sate ardelenești în care fiecare casă este, parcă, o carte de vizită: vrednici gospodari muncesc și trăiesc în aceste locuri! Clădirile, a căror tencuială este încă proaspătă, arată că în fiecare comună se construiesc mereu case noi, după cum arcurile de brad, bolțite deasupra porților, vorbesc despre

întemeierea tinerelor familii.

La poarta cetății brașovene, un desen simbolic reaminteste vizitatorului ceea ce face jama locuitorilor săi — mesagerii numeroaselor sale fabrici. Cu simbolurile din această nouă „stea” brașoveană ne întîlnim, chiar în acel loc, în modul cel mai concret: pe luciul asfaltului zboară în primii lor kilometri, șiruri neîntrerupte de autocamioane „Carpați” și „Bucegi”, alte șiruri de tractoare venind în urma lor. Le privesc cu admirație, ca pe cunoștințe vechi și dragi; le-am întîlnit pînă acum aproape în toate locurile pe unde am trecut.

În Brașov muncesc și învață peste 70.000 de tineri. Peste 23.000 de tineri din fabrici, uzine, de pe șantierul de construcții participă cu însuflețire la întrecerea socialistă. La panourile de onoare, pe care le întîlnim în parcurile Brașovului, la porțile uzinelor se află numeroase portrete de tineri muncitori fruntași. Sînt doar cîțiva dintre cei 11.200 de evidențiați în întrecerea socialistă, sau din cei peste 13.000 de tineri distinși cu insigna de fruntaș în întrecerea socialistă pe anul 1965. 324 dintre ei au făcut în anul trecut prețioase

V. ARACHELIAN
ATANASIE TOMA
C. STĂNESCU
V. CONSTANTINESCU
I. MARCOVICI

(Continuare în pag. a IV-a și a V-a)

SALUT TINEREȚII, SALUT VIITORULUI PATRIEI!

CITIȚI PAG. A II-A, ÎN CARE SEMNEAZĂ:

- Alexandru Sencovici • Roman Moldovan • Zaharia Stancu • Mihai Marinescu
- Suzana Gîdea • Dumitru Mosora • Jean Livescu • Ion Pas

Munca și lupta pe care o duc tinerii din patria noastră, împreună cu tovarășii lor mai vârstnici, pentru desăvârșirea construcției socialismului, pentru înflorirea politică, economică, culturală a României socialiste, sînt apreciate de întregul nostru popor.

Activitatea rodnică, multilaterală pentru atingerea mărețelor obiective de desăvârșire a construcției socialismului, dezvoltă tineretul nostru de astăzi trăsături morale dintre cele mai nobile, însușiri pe care Partidul Comunist Român le-a cultivat în rîndurile tineretului revoluționar din patria noastră încă de la înființarea sa. Întreaga istorie a Uniunii Tineretului Comunist este plină de fapte care dovedesc spiritul nobil revoluționar, dragostea pentru cauza partidului, a poporului, pentru libertăți democratice, pentru bunăstarea poporului, pe care le-a înșușat tinerilor Partidului Comunist Român.

Mii de fii ai poporului au adus cauzei socialismului suprema jertfă a vieții lor. Singele lor a udat pămîntul scump al țării și a rodit pentru noi libertatea, bunăstarea și fericirea de astăzi.

În lupta dusă de clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român, un ajutor credincios și de nădejde al partidului a fost Uniunea Tineretului Comunist.

În Uniunea Tineretului Comunist au fost atrase elementele cele mai conștiente, cele mai capabile ale tineretului. Acești tineri se maturizau repede în focul luptei organizată de partid împotriva burgheziei, împotriva exploatareii și asupririi, cum au fost luptele eroice de la Lupeni, Grivița, Valea Prahovei etc. Represiunile dezlănțuite de burghezie împotriva luptătorilor revoluționari, gloanțele, schingiuirile în boierii, siguranței, anii grei de închisoare la care erau condamnați nu-i speriau pe

tinerii revoluționari, ci îi căleau, îi întăreau în hotărîrea lor de a lupta pînă la dobîndirea regimului odios al burgheziei, pînă la victoria finală a clasei muncitoare.

Prin întreaga lor activitate, prin puterea lor de luptă, prin dăruirea pentru cauza partidului și poporului, uteștiții s-au dovedit discipoli demni de încrederea pe care le-a acordat-o Partidul Comunist Român.

Ministrul industriei ușoare

Astăzi, uteștiții, tineretul patriei noastre libere, socialiste, luptă și muncesc pentru a fi demni de tradițiile de luptă a Uniunii Tineretului Comunist.

Tineretul nostru are astăzi în fața sa un larg orizont pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuinți, închinată fericirii poporului și înfloririi patriei.

Este o datorie patriotică a fiecărui tînar și în primul rînd a membrilor Uniunii Tineretului Comunist, să știe să muncască, să cunoască bine meseria, să învețe cu perseverență, să fie militanți activi pentru traducerea în fapte a politicii partidului.

În actuala etapă a desăvârșirii construcției socialismului în țara noastră, cînd rolul conducător al partidului crește în toate domeniile construcției socialiste, ridicarea la un nivel tot mai înalt a activității uteștiților, a între-

gului nostru tîneret, capătă o importanță tot mai mare. Referindu-se la aceasta, în Raportul prezentat la cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a spus: „Uniunea Tineretului Comunist va trebui să pună în continuare în centrul activității sale educarea tineretului în spiritul dragostei față de muncă, al înaltei răspunderi față de îndatoririle sociale, al devotamentului nemărginit față de patria socialistă și partidul comunist, al internaționalismului proletar; să militeze pentru promovarea în rîndurile tineretului a trăsăturilor moralei înaintate”.

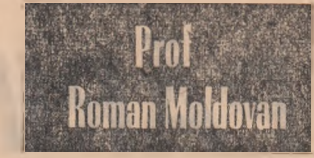
Pentru a realiza această sarcină importantă trasată de partid Uniunii Tineretului Comunist, este necesar să intensificăm educația comunistă a tineretului, să-l sprijinim să cunoască trecutul de luptă a clasei muncitoare, trecutul de luptă și tradițiile glorioase ale Partidului Comunist Român. Tinerii noștri trebuie să fie înarmați cu cunoașterea luptelor eroice ale comunistilor și ale tinerilor uteștiți în anii întunecați ai ilegalității, cînd în ciuda greutăților și piedicilor de tot felul puse de aparatul represiv al burgheziei, ei duceau cîvîntul partidului în masele largi, demascu exploatarea și pe exploatare.

Istoria Uniunii Tineretului Comunist este plină de faptele eroice ale tinerilor comunisti. Cunoașterea lor va contribui la cultivarea moralei noi, comuniste în rîndurile tineretului nostru, la patriotismul lor fierbinte, la atașamentul lor față de cauza partidului, a poporului.

Poporul nostru este mîndru de faptul că tinerii muncesc alături de cei vîrstnici, cu cinste, cu abnegație, tot mai conștienți pentru măreața operă de desăvârșire a construcției socialiste în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România.

O dată cu dezvoltarea de ansamblu a economiei și culturii noastre, știința românească a progresat și ea continuu. Dispunem astăzi de numeroase colective de cercetare care lucrează în institute dotate cu o bază materială corespunzătoare cerințelor moderne și care în munca lor au obținut rezultate apreciate în țară și peste hotare.

Înființarea Consiliului Național al Cercetării Științifice reprezintă un moment important în crearea unor noi

Președintele Consiliului Național al Cercetării Științifice

condiții organizatorice, care să asigure continua dezvoltare a activității de cercetare științifică în țara noastră.

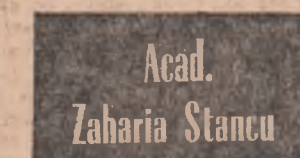
Dezvoltarea ei permanentă, în strînsă corelare cu necesitățile economiei și culturii noastre, pun sarcini sporite în fața cercetării științifice. În anii cincinalului problemele și temele pe care trebuie să le rezolve cercetarea științifică fundamentală și aplicativă, cuprinse în planul de stat de cercetare științifică și în planurile departamentale, sînt mult sporite.

În lupta pentru îndeplinirea programului de cercetare științifică a țării, tinerii sînt chemați ca, alături de oamenii de știință mai vîrstnici, să-și pună entuziasmul, curajul — atribute proprii tineretului — în slujba progresului științei și tehnicii românești. Dacă ținem seama de extinderea pe care o va lua cercetarea științifică în anii următori, rezultă că ponderea tinerilor va crește. De aceea, rezolvarea multora din sarcinile importante ridicate de dezvoltarea științei în general și a cercetărilor științifice legate de progresul industriei, agriculturii, construcțiilor, transporturilor etc. depinde într-o mare măsură de contribuția tinerii generații de oameni de știință care activează în institutele Academiei, în institutele și centrele de cercetare departamentale, la catedrele din învățămîntul superior sau în laboratoarele uzinale.

Urînd exemplul iluștrilor înaintași ai științei românești cu care ne mîndrim și al oamenilor de știință mai vîrstnici alături de care muncesc, tinerii noștri cercetători vor reuși ca printr-o aprofundare mai rodnică a problemelor care le stau în față, să finalizeze activitatea lor în rezultate care să contribuie în tot mai mare măsură la dezvoltarea științei și la progresul societății noastre.

Cu aceste gînduri asupra rolului nobil, patriotic, pe care tineretul patriei noastre îl are de îndeplinit în domeniul științei, ca și în toate celelalte domenii ale muncii sociale, transmis pe această cale un călduros salut lucrătorilor celui de al IV-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist, în care se vor dezbate problemele activității tinerilor din țara noastră în lumina istoricelor hotărîri ale Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român.

Cu ani în urmă, pe cînd mă documentam în vederea scrierii romanului „Rădăcinile sînt amare” am stat îndelung de vorbă cu vechii mîriști de partid și am studiat cu multă luare amînte și documente legate de epocă. Rare ori am trăit clipe atît de zguduitoare ca atunci. Cu fiecare amintire trezită în mintea unuia sau a altuia, cu fiecare document descifrat și interpretat în lumina adevărului, ieșeau la iveală noi acte de abnegație, noi caractere neînduplecate, suferințe îndurate fără crîncire, noi jertfe — de fapt ieșeau la iveală noi și noi eroi, căzuți pe tăcute, în lupta cea mare, pentru cucerirea

Președinte al Uniunii Scriitorilor din Republica Socialistă România

rea puterii, pentru făurirea unei vieți noi, a unei țări noi, a unui viitor fericit pentru întregul nostru popor. Unii dintre acești modesti luptători erau bărbați maturi, alții tineri de tot, aproape copilăndri, cu obraz pufos, de pier-sică. Dar cîte luptătoare nu și-au pierdut viața în anii lungi ai ilegalității? Unele dintre ele nici nu ieșiseră încă din adolescență. Forța uriașă a partidului îi atrăsese, îi înșuflețise, făcuse din ei oameni neînfricați, luptători curajoși pentru înaltele idealuri ale partidului, ale poporului.

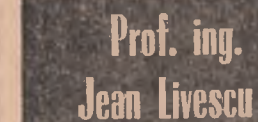
Comuniștii și uteștiții nu au dat jertfe numai în anii negri ai adincii ilegalități. Comuniștii vîrstnici și comuniștii tineri au continuat să dea jertfe și după istorica zi de 23 August a anului 1944. Zdrobirea reacțiunii — care a avut mai mulți și mai asuciiți colți decît ne-am închipuit noi — și cucerirea deplină a puterii în stat a cerut și ea jertfe și nu puține. Iar comuniștii le-au dat. Construirea trîmpă cu trîmpă a socialismului nu s-a făcut singură. A cerut osteneală, a cerut fapte eroice și eforturi umane care au fost posibile numai avînd credința unei cauze înălțătoare cum este cea pe care a slujit-o dintotdeauna cu consecvență revoluționară partidul nostru comunist — cauza socialismului, a bunăstării poporului și înfloririi patriei. Comuniștii vîrstnici îi s-au alăturat în anii de avînt constructiv miilor de tineri comunisti care au știut să învețe de la ei, să-și modeleze viața și faptele pe potrivit înalțului titlu pe care-l poartă. Alîndu-se mereu în fruntea marilor bătălii ale construcției socialiste, comuniștii urmați cu neabătută încredere de întreg poporul, au dobîndit prin muncă entuziasm, titanică, victorii de prestigiu, care vor rămîne înscrise în istoria eroică a acestor ani.

Au fost aceste fapte, patosul acestor ani zugrăvite în literatura noastră? Da. Au fost, însă nu în măsura în care se cuveneau să fie; au fost zugrăvite, însă nu cu puterea de talent și cu măiestria cu care se cuvine să fie. Noi, scriitorii, sîntem încă datori partidului nostru și poporului nostru și nu numai în acest sector. Sîntem datori atît față de lupta și jertfa care au intrat deîntîmci în memoria timpului și a istoriei noastre, cît și față de epopeea încercată de semnificații a construcției vieții noi, a construcției păcii, construcției viitorului. Întrebarea pe care ne-o punem mereu este aceasta: Am zugrăvit noi în cărțile pe care le-am scris pînă acum, pe acești oameni noi, pe acești constructori harnici și iscușiți? Răspunsul sună tot ca mai sus. Am scris, însă nu îndestul de satisfăcător și nu îndestul de frumos. Sîntem și aci datori poporului nostru și partidului nostru. Vom putea noi face față acestor sarcini? Vom putea. Cum? Studiînd mai adînc documentele privitoare la trecut, studiînd mai adînc și cunoșcînd mai deaproape viața contemporanilor noștri — constructorii socialismului — meditănd mai îndelung asupra muncii noastre, muncind mai mult, cu mai multă străduință, cu mai multă ardore, cu mai aprinsă pasiune. Sînt, cred, îndreptățit să fiu optimist nu numai cu privire la viitorul poporului nostru, ci și cu privire la viitorul literaturii noastre. Aproape că nu este zi în care în numeroasa noastră familie scriitoricească să nu se adauge noi și noi talente tinere, noi și noi forțe proaspete. Datoria noastră, a scriitorilor vîrstnici, este să-l primim pe noii sosiți, pe cei tineri și pe cei de tot tineri, cu înțelepciune, cu ușile reviziei noastre deschise, cu ușile editorilor noastre deschise. Au dreptul tinerii nu numai la înțeleapta noastră înțelegere ci și la dragostea noastră fierbinte.

Cu aceste gînduri întîmpin cel de-al IV-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist, cel de-al IV-lea Congres al tinerilor noștri comunisti.

Întregul tîneret din uzine și de pe ogoare, din școli și facultăți își îndreaptă ațînt spre delegații săi — cei mai buni dintre fruntașii în muncă și învățătură — care-l reprezintă în înaltul for al Congresului al IV-lea al Uniunii Tineretului Comunist.

Sîntem — ca întotdeauna — cu toată inima alături de tineretul nostru și adresăm Congresului cele mai calde urări de succes deplin în lucrările sale.

Membru corespondent al Academiei — adjunct al ministrului învățămîntului

Conduc și educat de partid, tineretul patriei noastre contribuie cu pricepere și entuziasm la munca avîntată a întregului popor pentru construirea socialismului. Învățămîntul de toate gradele, avînd asigurată o puternică bază materială, pregătește tînarul nostru pentru muncă și viață. Prin școală — definită ca principal izvor de cultură și factor de civilizație — trece întreaga generație tînară a patriei.

Majoritatea covîrșitoare a marelui contingent de tineri pe care-l formează elevii și studenții dovedește în activitatea sa, prin pasiunea cu care se pregătește, prin comportarea demnă în școală și societate, răspundere matură pentru îndeplinirea îndatoririi patriotice de a învăța. Rezultatele la învățatură, munca plină de pasiune a absolvenților facultăților acolo unde au fost trimiși să lucreze, sînt o confirmare concludentă a rodniceii cu care cei mai mulți elevi și studenți folosesc anii mizericordărilor acumulate intelectual, valorificînd din plin condițiile ce le sînt create pentru a intra în viață bine pregătiți.

Dascălii școlilor și facultăților găsesc în organizația revoluționară a tineretului un sprijin însemnat în munca nobilă ce o desfășoară pentru instruirea și educarea tinerii generații. Ne dorim, firește, ca în școlile și facultățile noastre colaborarea între cadrele didactice și organizațiile U.T.C. să fie mai rodnică, în folosul realizării unui obiectiv de mare însemnătate încredințat de partid: formarea unui tîneret cu dragoste de muncă, cu înalte calități morale.

SALUT TINERETULUI, SALUT VIITORULUI PATRIEI!

Eveniment de mare importanță în viața tineretului țării noastre, cel de-al IV-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist se află în atenția noastră, a tuturor și sînt convins că va da un puternic îndemn tineretului din industrie de a participa și mai activ la trecerea socialisă, la lupta pentru introducerea progresului tehnic, pentru continua reducere a prețului de cost, pentru îmbunătățirea calității a produselor.

În industria construcțiilor de mașini — sector de importanță capitală pentru întreaga economie a țării — lucrează zeci de mii de tineri de la care așteptăm să-și dăruiască în continuare toate eforturile îndeplinirii

Ministrul Industriei Construcțiilor de Mașini

sarcinilor de mare răspundere puse în fața noastră de partid pentru continua dezvoltare a industriei românești.

Pentru următorii 5 ani, în ramura construcțiilor de mașini se prevede o creștere a producției cu circa 75 la sută, cu un ritm mediu anual de 12 la sută. Concomitent cu sporirea volumului producției se vor lărgi și diversifica sortimentele introducîndu-se în fabricație noi produse cu caracteristici tehnice și performanțe ridicate, cum sînt: locomotiva electrică de 6 580 CP și locomotive Diesel cu transmisie hidraulică de 350—700 și 1 250 CP, cargoul mineralier de 10 200/12 500 t.d. ș.a.

Pentru traducerea în viață a obiectivelor sporite care stau în fața noastră, miile de tineri din fabrici și uzine trebuie să-și pună tot talentul și capacitatea de muncă în bătălia pentru ridicarea necentență a calității produselor industriei naționale făcîndu-și din aceasta un adevărat titlu de mîndrie.

Utilajele moderne, organizarea producției mecanizate, automatizate sau în flux continuu, chimizarea, electrificarea, folosirea energiei nucleare, a electronicii și ciberneticii, solicită tinerilor din industria construcțiilor de mașini o temeinică cultură tehnică de specialitate.

Marile sarcini puse de partid în fața noastră cer tinerii generații de constructori de mașini să-și ridice continuu calificarea profesională, să-și însușească cu seriozitate și simț de răspundere bazele științifice și cunoștințele tehnice legate de meseria pe care o practică, să fie la curent cu tot ce apare nou și esențial în literatura de specialitate.

Sînt convins că tineretul din sectorul construcțiilor de mașini, crescut și educat de organizația sa revoluționară — Uniunea Tineretului Comunist —, cu elanul și entuziasmul care îl caracterizează, își va dăruși și pe viitor întreaga energie și capacitate de muncă, pasiunea și devotamentul său pentru înfăptuirea idealurilor către care partidul conduce cu înțelepciune întregul popor.

Unul din domeniile importante de activitate în care tinerii din țara noastră au participat în modul cel mai direct la conturarea chipului nou al României socialiste este acela al construcțiilor. Zeci de mii de tineri, alături de tovarășii lor mai vîrstnici, au înscris în cartea de aur a construcției socialiste minunate pagini de muncă plină de abnegație participînd la înlăturarea unor mari obiective ale industriei siderurgice, chimice sau energiei electrice, la ridicarea, în aproape fiecare oraș al patriei, a noi cartiere de locuințe și construcții social-culturale, care au făcut țara noastră mai frumoasă, mai puternică.

Directiunile Congresului al IX-lea al partidului prevăd realizarea, în perioada 1965—1970, a unui volum de investiții de 250—260 miliarde lei. O mare răspundere în folosirea acestor uriașe resurse revine constructorilor. Pentru punerea lor în valoare, ei urmează să înfăptuiască un volum de lucrări de construcții-montaj de cca. 145 miliarde lei, volum ce depășește de peste 2 ori pe cel realizat în ultimii cinci ani. Sarcina de bază pe care partidul a pus-o în fața noastră este de a mări eficiența fiecărui obiectiv de investiții pe care-l realizăm, prin scurtarea duratei de execuție și punerea în funcțiune la termen, prin micșorarea costului lucrărilor și prin continua îmbunătățire a calității lor.

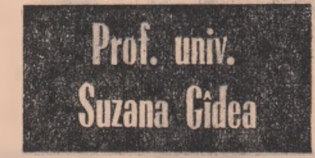
În activitatea de construcții sînt încă multe rezerve care pot și trebuie să fie valorificate. Printre altele, rezerve importante trebuie să fie puse în valoare prin organizarea mai temeinică — pe baze științifice — a san-

Azi, la deschiderea celui de-al IV-lea Congres al U.T.C., gîndurile noastre se îndreaptă pline de dragoste și încredere spre tineretul patriei.

În munca didactică la catedră și în activitatea din cadrul mișcării de femei din țara noastră, am posibilitatea să cunoșc tineretul — cu visurile și îndrăznețele sale aspirații spre fapte mari.

Crescută de partid, animată de o fierbinte patriotism, tînră generație a patriei știe să prezintă cu încredere și încredere, creator, specifice vîrstei, pentru a-și vedea patria mai bogată, mai înfloritoare, așa cum au visat-o

Președinta Consiliului Național al Femeilor din Republica Socialistă România

înaintașii noștri, cei care și-au jertfit viața pentru binele țării și al poporului.

Aceste fapte ne bucură, ne dau sentimentul mîndriei că avem un tîneret de nădejde, care dovedește o matură răspundere în muncă și viață.

Tineretele fete, înseamnă acești ani ai împlinirii, participării la tot ceea ce alcătuiește viața contemporană a țării. Ele își dovedesc priceperea, talentul și inițiativa ca muncitoare, tehniciene și ingineri, ca participante harnice la înflorirea satului socialist, ca profesoare și învățătoare, eleve și studente, se afirmă pe tărîmul științei, culturii și al creației artistice.

Orînduirea socialistă, caracterizată printr-un profund umanism și democratism, a asigurat femeii egalitatea în drepturi cu bărbatul. Limbajul sobru al cifrelor dovedește concludent acest fapt. Peste 75 la sută din totalul muncitorilor sînt calificate; 30 000 de femei au fost alese anul acesta în consiliile de conducere ale cooperativei agricole de producție; femeile reprezintă 87,5 la sută din totalul salariaților din învățămînt, cultură, artă; peste 600 de femei participă la cercetări științifice complexe. Un mare număr de femei sînt deputate în sfaturile populare; 67 fiind deputate în Marea Adunare Națională, forul suprem al puterii de stat.

Toate acestea ne îndeamnă să ne gîndim mereu la ridicarea nivelului activității în rîndul tinerelor fete, să colaborăm mai strîns cu organizațiile U.T.C. pentru a le atrage să muncască mai bine, să învețe, să participe cu interes la activitatea obștească. Sîntem convinși că organizațiile U.T.C. vor dovedi o mai mare grijă și receptivitate pentru preocupările specifice tinerelor fete, organizînd activități în care acestea să găsească cadrul cel mai potrivit de manifestare a priceperii și spiritului lor gospodăresc, răspuns la problemele care le preocupă.

Acesta este de altfel o condiție foarte importantă a ridicării nivelului întregii activități a organizației U.T.C. Aducînd un cald salut celui de-al IV-lea Congres al U.T.C., urăm organizației revoluționare a tineretului din Republica Socialistă România să dobîndească, și de acum înainte, succese frumoase în activitatea de formare și educare a tinerii generații.

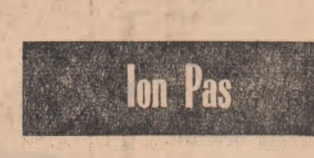
tierelor și mai ales a muncii pe șantiere. Dar aplicarea metodelor superioare de organizare a muncii reclamă imperios respectarea riguroasă a disciplinei în toate sectoarele și în toate etapele de muncă pe șantiere. În îndeplinirea unei asemenea cerințe organizațiile U.T.C., tinerii, pot și sînt chemați să aducă o contribuție de seamă.

Îmbunătățirea calității lucrărilor de construcții este unul din principalele obiective stabilite de partid. Realizarea unor lucrări de bună calitate este direct legată de cunoștințele profesionale și de îndemnarea celor care le execută. Este o datorie patriotică a tinerilor care învață în școli și pe șantiere diferite meserii să nu preocupăsească nici un efort pentru însușirea temeinică a cunoștințelor profesionale, pentru perfecționarea lor permanentă, pentru ridicarea măiestriei profesionale.

Exigența față de calitatea muncii, respectarea cu strictețe a normelor tehnice de execuție, lupta continuă împotriva superficialității, sînt pîrguri care trebuie folosite cu perseverență pentru a obține lucrări de bună calitate, lucrări cu care constructorii să se poată mîndri și peste zeci de ani.

Sînt convins că tinerii care muncesc în ramura construcțiilor, mobilizați de Uniunea Tineretului Comunist, își vor aduce și în viitor valoroasa lor contribuție la realizarea vastului program de construcții, elaborat și aprobat de cel de-al IX-lea Congres al partidului.

Nu știu, în ceasul cînd gîndul și sufletul transmit, prin mijlocirea cîtorva cuvinte pe care le-aș vrea pline de căldura bucuriei și prețurii, un salu fragedelor vîstare ale patriei noastre, dacă primăvara, deocamdată atît de cu toane, aș zice, va îngădui soarelui să învingă înertățile naturii, să împrumă luminos, învîluind cîmpurile și munții, străzile orașelor. Dar știu că el va fi totuși în inimile tinerilor delegați la Congres și se va răfrînge pe figurile și în privirile lor, tîlmăcindu-le fericierea de a trăi un prezent glorios și mîndria că le este dat să ducă destinele poporului care l-a zămislit spre atingeri de înălțime, spre atingerea jertfelor supreme, Comunismul.

Venind pe lume într-un ceas cînd erau înfăptuite idealurile de dezrobire socială pe care le nutrisea, pentru care luptasera și plățisera jertfa grea, de-a lungul istoriei, fiii cei mai buni ai țării — un Horia, un Vladimirescu, un Bălcescu, iar mai tîrziu clasa muncitoare, avîndu-i pe comuniștii în frunte — generația zilelor noastre n-a mai cunoscut exploatarea și asuprirea, foamea, frigul, întinerul minții, înălțarea demnității umane, într-un cuvînt întregul cortegiu al calamităților generate de o orînduire nedreaptă.

Ea a crescut și continuă să se dezvolte, în condiții de care n-au avut parte înaintașii, în climatul patriei socialiste, liberă, stăpînită pe soarta ei, zi cu zi mai respectată și mai prosperă.

Este această generație înconjurată cu iubire și nu se preocupăsească nimic pentru ca marile ei capacități de inteligență și entuziasm să poată înflori și să poată rodi.

Din trei copii ajunși la vîrsta școlărității într-un timp care nu este prea îndepărtat, numai unul putea să urmeze învățătura elementară; numai doi la sută dintre cei ce ajunseseră la capătul a patru ani de școală aveau mijloacele de a continua cursul secundar — și doar doi la mie ajungeau pe pragul celui universitar. Nu existau școli îndestulătoare, cărțile, taxele impuse pentru frecventarea lor depășeau posibilitățile muncitorilor și robilor pămîntului, astfel că din luminile cunoașterii se împărțeau îndeosebi odraslele pătunii suprapuse.

Statisticile din urmă doar cu trei decenii și ceva oglindeau perspectiva sumbră care se deschidea în fața tineretului după absolvirea anilor de studiu superior — mai mult de o treime din rîndurile sale fiind condamnată să sporească numărul șomerilor, peste săzei la sută izbutind să-și câștige existența în condiții nesigure, precare, și cinci la sută numai avîndu-și prin situația socială a familiei lor, asigurate posturi superioare.

Nu mai puțin întunecat era tabloul vieții copiilor fără copilărie ai clasei muncitoare și ai țărănimii sărace, copii osîndiți să-și câștige traiul încă de la vîrsta de nouă și zeci ani, trînd în ateliere și fabrici insalubre patruprezece ore pe zi, mai mult slugi decît ucenici, înjurați și bătuți de stăpîni și de meserii înconștienți.

Cel ce încredințea hîrtie aceste rînduri are o experiență proprie în această privință, iar în situația lui au fost cei mai mulți dintre părinții tinerilor care vor participa la Congres, sau îi vor urmări, pe alte căi, cu însuflețire, lucrările.

Din confruntarea vîrmurilor de altădată cu zilele de astăzi, căroră li se deschid, largi, perspectivele viitorului, tineretul patriei noastre a tras toate învățămîntele și și-a asumat toate îndatoririle.

Cunoșcîndu-i perseverența și pasiunea pentru nou, setea adîncă de cunoaștere, izvorite dintr-o înaltă conștiință patriotică sînt pe deplin încrezător în minunatul nostru tîneret, viitorul de mine al patriei. M-am bucurat să-l aflui întotdeauna prezent unde construcția socialistă i-a cerut energia și entuziasmul și să-l văd înălțate roadele muncii, depusă alături de întregul popor, în mînușchiul de împliniri ale acestor ani. Cred cu atît mai mult în perspectivele și împlinirile sale viitoare. Am certitudinea că va participa activ, împreună cu întreg poporul, la opera de desăvârșire a construcției socialiste, de înlăturare a patriei spre noi frumuseți, spre un chip mereu mai luminos și puternic.

Marile prezențe

de ILIE PURCARU

Muncitorul acesta e comunist. Tindrul de lângă el își formează — sub ochii și prin staturile lui — nu numai deprinderi de meșteșug, ci și profilul moral: o personalitate în care descoperi, modificate prin trăiri și experiențe proprii, o seamă de trăsături ale muncitorului vârstnic. Tindrul acesta e un viitor meșter-artist, un viitor comunist.

Exemplul devine și mai pregnant — și mai încărcat de semnificații — când imaginea de mai sus delinsează nu un individ, ci o colectivitate: un colectiv de comunisti — o organizație de partid dintr-o uzină, de pe un mare șantier, dintr-o unitate agricolă, dintr-un lăcaș al științei sau artei — transmisiivă, prin organizația revoluționară de tineret, statură și îndrumări, experiențe de muncă și viață, valori ideologice și morale, convingeri și aspirații, o întreagă nouă amănunțate ce înlocuiește și se iradiază în conștiințele tinere ca într-un proaspăt răsăd. Această continuă tranziție de valori, generată dintr-un mare și nobil sentiment al răspunderii și generând la rândul ei esențe umane fertile, creează omul contemporan, omul de azi și de mâine, viitorul României comuniste.

Un corespondent al ziarului nostru, scriind despre importanța pe care o are, în munca și în viața sa, îndrumarea și sprijinul comunistilor, își înalta entuziasmele îndrăgindu-i: „Marile prezențe” mari, generoase, înaltele prezente în viața sa, în viața tinerilor pe care-l cunoaște. Dinăv cavității, în rândurile care urmează, citorva fapte, consemnăm doar niște ecouri, care măsoară adâncimea unor semnificații.

puternică ca principalul factor educativ și conducător. Mulți dintre comunistii uzinei sînt tineri, activează în organizațiile U. T. C., cei vîrstnici, vechi muncitori, constituie o prezență la fel de activă, pe care tinerii o așteaptă și o fructifică. Un tehnolog ca Petre Săftescu, laureat al Premiului de stat, un inginer ca Florea Burdubus, secretarul comitetului de partid al Fabricii de locomotive Diesel-electrice, bătrîn și renumit muncitor ca Ștefan Georgescu, Gheorghe Bondrea, Năstase Pufan, participă regulat, ca oasești așteptați cu interes și emoție, la adunările generale ale organizațiilor U.T.C., sau cînd vorbesc despre muncă și sarcinile secțiilor respective, conectate la sarcinile generale ale uzinei, ale întregii noastre industrii. Alături, colocoți cu tinerii capătul cu lăuna poetică a mărturisirilor, și clipele, înțelegîndu-și bătăile pînă la șoptă, ascultă povestea acestei uzine, povestea drumului străbătut de oamenii ei. În aceste colocoți, tinerii învață, o dată cu deprinderile meseriei, deprinde-

de la „Electroputere” și-a asumat răspunderea unui grup de tineri, pentru a-i îndruma — în funcție de cerințele fabricației — spre cursuri de ridicare a calificării; fiecare și-a asumat, în plus, și răspunderea, poate mai grea, de a acorda „asistență morală” tinerilor cursanți, însușindu-le în momentele dificile, trăind o dată cu ei, bucurii și emoții pe drumul însușirii tehnicii noi. Recent, unul dintre acești comunisti, maestrul bobinator Gheorghe Dinu, a primit din partea tinerilor din atelierul său o multime de buchete de flori; absolvind cu calificative maxime cursurile de ridicare a calificării, băieții și fetele din atelier îi mulțumeau maestrului lor pentru „asistența” (tehnică și morală) pe care le-o oferise, sprijinindu-le urcusul. (În trecut, așa spus, maestrul Dinu pregătise și el, în aceeași zi, niște buchete de flori, destinate tinerilor în clipa sărbătorii care încheieră cursurile... Au făcut, așadar, schimb

de flori. Detaliu idilic? Nu, un detaliu semnificativ). Tinerii oferă flori comunistilor... Oferă dragostea lor — ca răspuns la dragostea care le sprijină pașii, urcusul.

tic, într-un unic cuvînt: comunistii. — Am fost întrebați — povestește Petre Popescu — dacă vrem să lucrăm în aceste locuri, sub conducerea comunistilor. Am primit; am primit de la început. Mă întrebați de ce? E și ușor, și greu să vă răspund. E greu fiindcă vorbele nu pot spune destul. Veneam dintr-un sat, dar văzusem multe. Știam — și cine, oricît de tîrziu ar fi, nu știe asta? — ce înseamnă partidul, ce s-a făcut sub conducerea lui. De aceea am avut încredere și siguranță, am primit de la început să lucrăm acolo unde sînt comunistii, chiar dacă lucrurile acestea nu îspiteau prin condiții... Trei tineri, ca aștia alții, au pornit în viață cu încredere și mîndrie. Cu o încredere tinerescă și vie, la baza căreia se află prestigiul partidului. Trei tineri, ca aștia alții, au pornit în viață sub conducerea comunistilor. Iar autoritatea acestora — izvorită, înainte de a-l cunoaște, din însăși marea autoritate a partidului — a intrat în ochii celor trei, prin activitatea personală a comunistilor, prin exemplul muncii și al vieții lor, deosebit un profil moral și politic de o forță deosebită.

Așa l-au cunoscut acești tineri pe comunisti. Ca oameni de o înaltă ținută morală, primii în muncă, demni și modesti, echilibrînd vorba cu fapta, atenți și exigenți la puritatea deplină a vieții lor. Pătrunzîndu-se de aceste exemple, tinerii noștri și-au făcut din ele o dimensiune spirituală.

„Aurul” din inima Bărăganului

Vom sta de vorbă, în acest capitol, cu citiva tineri care au trăit, nu de mult, împlinirea unei dorințe fierbinți, a unui ideal care înnoiește viașurile a mil de tineri: eroii capitolului de față au devenit — cu un an în urmă — membri ai Partidului Comunist Român.

Sîntem în Bărăgan, în comuna Grindu Pelsaj, nemiscat și etern în lumina blîndă a clipei, e totuși al unui colț de cîmpie a anului 1966: printre culturile desenate simțic de vîntoarele metereze de vegetale, se ridică, ici-colo, turlă strălucitoare de sonde, iar lângă ele alte înălțimi, mai modeste, de platră albă, dar la fel de surprinzătoare în acest Bărăgan prîjolit de arșițe, care nu cunoștea pînă ieri nici un fel de verticale: un șir de fîntîni. Discuția se leagă pornind de la ele. Interlocutori: citiva dintre cei 52 de tineri care, fiind recomandați de organizația U.T.C., au devenit, în cursul anului trecut, membri ai partidului.

Marin Busuioac: „Asta s-a întîmplat acum 10 ani. Vi s-a pare, desigur, un fleac, un nimic: niște fîntîni săpate pe zăpada unei cîmpii. Dar nu uitați că sîntem în Bărăgan: cînd s-au pomenit pe-aici fîntîni în plină cîmpie, uind cu apă proaspătă grădini de legume? Avem 17 fîntîni cu motopompe, în jurul cărora s-a dezvoltat un sector legumicol întins pe vreo 100 de hectare; alte 16 fîntîni sînt în construcție. Cînd a început forajul, mulți se îndoiu că o să dăm de apă. Acțiunea a-cesta a început la propunerea organizației de partid. Acolo, la partid, se studiase cu atenție totul, fuseseră chemați specialiștii, se făcuseră planuri. „O să izbucnim”, spuneau comunistii. Nu era o vorbă în vînt, nu era numai dorința izbînzii (căci cine n-avea această dorință?), ci o siguranță care-și avea bazele pe datele științifice. Și am izbucnit. Vedeti, aceasta este numai o întîmplare; v-aș mai putea spune o sută la fel, din viața cooperativei noastre agricole. Și toate vor arăta același lucru: că între vorbele și faptele comunistilor există totdeauna o potrivire deplină. Ei nu se laudă cu lucrurile mari, ei le fac. De mult le-am dorit să le seamăn, și fiiu printr-un fel...”

Zoe Baclu: — „Și eu mă număr printre cei cincizeci și doi de tineri, recomandați de organizația U.T.C. a cooperativei noastre pentru a deveni membri de partid. Nu prea știu ce să vă spun despre mine. Mi-am petrecut viața aici, în sat, ca toate fetele de seama mea. Am fost trimisă la școală, am învățat, acum sînt tehnician-zotehnicist. Cînd m-am întors de la școală, acum cinci ani, am fost invita-

Schimb de flori sub cupola uzinei

În viața unei uzine cum este „Electroputere”-Craiova — al cărei colectiv, în covârșitoare majoritate, îl constituie tinerii — prezența organizației de partid se manifestă, ca să folosim o expresie sugerată de înseși ritmurile de aici, în multiple planuri de mișcare. În însăși dinamica întîerilor care alcătuiește clipa de muncă și consecințele ei.

De curînd, într-o seară care prevestea primăvara, cînd arborii din curtea uzinei trimeau parfumuri subtile prin ferestrele deschise ale marilor hale, am auzit, într-un grup de tineri, o mărturisire emoționantă, rostită simplu, fără patetism exterior, cu o convingere care era a faptelor înseși. Vorbea un tînr, un adolescent cu ochi negri și fîgură copilărească, transpirată, ca și fetele colorații, în emoția acelei clipe neașteptate, gingașă și profundă în același timp, o clipă de intensă vibrație, coborîtă între ei și în ei sub filifirea de pasăre a sentimentelor tinere:

— Lucrez în uzină de cîteva luni; de cînd am absolvit școala profesională. Tot de atunci, alături de tovarășii mei, mă străduiesc să cunoașt cel mai mult fapte din istoria clasei noastre muncitoare, a partidului, în cadrul activităților organizațiilor U.T.C., în întîlnirile cu comunistii, se simplifice și capătă viață aici, în uzină, în ziua noastră de muncă. Direcția acestei zile o dau comunistii...”

Desen de NICHIFOR POPESCU

producției, la stabilirea măsurilor pentru aplicarea lor, pentru perpetua înflorire a acestei vaste incinte de muncă și de creație.

Vîrstă medie a colectivului uzinei este de 27 de ani. Organizațiile U.T.C. sînt aici numeroase — citeva zeci — acțiunile întreprinse de ele distingîndu-se printr-o largă desfășurare de forțe. Toate aceste organizații au simțit permanent, ca o viguroasă, fertilă și ocrotitoare lege a existenței lor, îndrumarea și sprijinul efectiv, părintesc, străbătute de dragoste și atenție, ale organizațiilor comunistilor. De la tematica adunărilor generale U.T.C. — îndrumate spre temele arzătoare ale producției, spre problemele însușirii tehnicii și tehnologiei moderne, ale aplicării metodelor avansate, ale întîririi disciplinei în muncă și dezvoltării spiritului inovator — și pînă la împlinirile cotidiene „mărunte” obișnuite, dar care constituie carnea și nervul zilei de muncă, prezenta organizațiilor de partid s-a simțit mereu printre tineri, vie,

Invățînd, de la comunisti, pasiunea noului, pătrunzîndu-se de înalte cerințe de muncă și de creație, conduși, îndrumați și sfătuiți de apropiații, tinerii sînt, în însăși fibra întîmă a vieții lor, cum întreaga țară — această uriașă forță care duce patria înainte — și-a făcut din creșterea și educația lor o datorie de onoare și de răspundere.

Chiar și deprinderea din contextul general, exemplele oricît de mici — sînt revelații. O problemă cum este cea a calificării esențială pentru tineri, stă aici, ca prețutînden în uzinele noastre, în centrul atenției organizațiilor de partid. Fiecare comunist

Trei schițe la un singur portret

— Ce v-au dat comunistii? Ce înseamnă — în munca și în viața voastră — partidul? Întrebarea — formulată atît de direct — e primită de interlocutorii noștri firesc, fără surprindere. Fîndcă această mare clocotitoare prezență face parte inseparabilă — directă — din viața lor, pe care a influențat-o adînc.

Sînt trei tineri. Trei tineri, dintre sute și mi. Ion Stoian e montor, șef de echipă, în ciuda unei tîneriți fragile.

De dragoste de țară

de Grigore Hagiu

În fiecare dintre noi e-o țară cu floarea rădăcinii în afară și-n relieful ei de munți și ape, sunat pe-un fluier cîntător de os, prezentul nostru socialist încape, deschiș în întregime spre frumos.

Pămîntul să ne miungie cu larbă, oțelul lîngă frunte să ne fiarbă și singele ce-l dornie de lumină și apunegă în ei înconcentri, cu apele să cadă în turbină și ceru-ntrég din ele ogîndit.

Iubește-ți țara ta cum se cuvine.

Atunci ești țara-ntrăgă și-ai ei nume, și porți ovalul gînditor pe umeri, străbăți cu ea în și același prax în rîndul luptătorilor te numeri, te-adăgi înceilor mari de steag.

Ești numai timp născîndu-și forma clară, transfigurat de dragostea de țară, ocean plutînd deodată cu uscatul și viitor născîndu-se-n prezent, un chip profund pe care-l la bărbatul, din fuga celui de adolescent.

IN PAG. A IV-A:

Alte lucrări premiate în cadrul Concursului de creație organizat în cinstea Congresului U. T. C.

ÎNVIŢĂTORII MUNTelui

Pină la şantier merg pe jos. Ajung. Inginerul-şef mă examinează cu o privire pătrunzătoare ca şi cum ar vrea să-mi citească în suflet. Îmi ceretează diploma de la profesională şi zîmbeşte satisfăcut.

— Bravo! Ai fost şirguncios. Urmezi mai departe, nu? — Da, sînt într-o unsprezecea, la faza frecvenţă.

— Îţi vom asigura condiţii. Îmi spune să mă duc la biroul personal. Apoi la protecţia muncii, la tovarăşul Vărzaru. La acesta din urmă stau aproape o oră. Cum să mă port în subteran, să nu intru fără cască de protecţie, în colivie să fiu disciplinat, la locul de muncă foarte atent... Într-un cuvînt tot ce prevede N.T.S.-ul.

— Şi acum, la treabă. Spor la lucru!

„B. e înalt, spîtos, cap mare, mîinile de o mîrimă neobişnuită. Are un mers repezit — iners aşteptării — ca un maratonist în vîrstă înaintată. Vocea groasă şi fără nici un fel de ondulăţie. — Asta e Buzea I, îmi spune Nelu.

— Nu-i adevărat, încerc să-l induc în eroare.

— Ba el e. Fac pariu.

— Nu fac pariu. Aş pierde.

Din seara asta trebuie să le cîtesc şi lor orice însemnare pe care o fac.

Într-adevăr Buzea e. S-a întors de la Bucureşti însoţit de inginerul-şef Andreescu. Au discutat mult planul şi cîteva proiecte de organizare.

Intotdeauna am fost cucerit de frumuseţea şi măreţia oamenilor de pe şantier. Modeşti, buni, harnici, săritori, dreşti şi neobişnuiţi în ceea ce priveşte felul pentru care poposec oriunde în ţara asta frumoasă şi bogată. Copiii le sînt frumoşi şi par nişte Feţi şi Ilene Cosînzene.

Mă duc la Mireanţa sau la fiul de călcat. Îl găsesc supărat că Buzea a făcut în faţa inginerilor observaţie la unul din tuburile coloanei dreptunghiulare de la camera de cazarmament greu, noul obiectiv din centrul atacat de curînd.

— Auzi, nu-i place!

Adevărul e că tubul cu pri-

cina a fost încheiat de Puiu. Nu are nici o lună de cînd a venit în brigadă. E de pe aici, din regiune, vîr bun cu mecanicul de la pu, care are un MZ-eu negru, lucios. Stă numai lîngă Nas Vasile ce se o-

— Puţin şi bun!

Ne-am pomenit într-o zi cu mai multe afişe lipite în locuri vizibile: „Eu, Boieru

asta să facă observaţie? Pretenţios mai e şi Buzea! Certează, pipăie, întoarce piesa pe toate părţile exact ca la un consult. Aerul grav, persistenţa, gesturile toate vorbesc de un doctor înainte de diagnosticare.

— Şi mai are el o vorbă ce s-a încheiat în brigadă întocmai muşchului de pe pomii cu ajutorul cărora ne putem orienta în cazul unei eventuale rătăcirii. Parcă îi aud vocea de bas, fără timbru, dar cu rezonanţă de oţel.

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

asta să facă observaţie? Pretenţios mai e şi Buzea! Certează, pipăie, întoarce piesa pe toate părţile exact ca la un consult. Aerul grav, persistenţa, gesturile toate vorbesc de un doctor înainte de diagnosticare.

— Şi mai are el o vorbă ce s-a încheiat în brigadă întocmai muşchului de pe pomii cu ajutorul cărora ne putem orienta în cazul unei eventuale rătăcirii. Parcă îi aud vocea de bas, fără timbru, dar cu rezonanţă de oţel.

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

— Puţin şi bun!

noi, inimoşi. Costică a spart o sticlă de şampanie de betonul barajului, aşa cum obişnuiesc constructorii de nave la lansare şi şi-a sîrdat nevasta... Cam asta-i!

O nuntă pe şantier. Numai un constructor ar fi avut idee asta atât de minunată.

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

— Ce-o fi cu turla?

Ionici clipeşte, îşi sculpă-n palme ca un fierar înainte de a apuca barosul şi-mi şopteşte conspirativ şi plin de însufleţire.

— Azi ne vom întrece cu noi înşine. Vrei?

— Vreau! Îi răspund eu şi aud cum în sufletul mi răspunde de mai multe ori ecoul ca un diapazon.

— Ştii ce e azi?

— Luni, 19 iulie.

— Da, luni 19 iulie. Azi începe Congresul partidului.

— Cînd se lasă lucrul, băieţii, în faţa Buzei trec pe la noi. Pentru piesele de la galeria de cable, Ionici a propus să le conectăm chiar la gura galeriei, sub şopronul de lîngă şosea, unde se află circularul. Dacă le-am fi confecţionat sus, pe terasă, ne-ar fi luat mult timp. Trebuiau coborîte cu planul înclinat, iar de la el pină la galerie e un drum lung, presărat cu fel de fel de grămizi de fier, beton, nisip. Pe de altă parte piesele sînt voluminoase şi cîntăresc fiecare peste o sută de kilograme.

O muncă în plus, nespornică şi fără randament.

Buzea clatină din cap, ochii îi rid de o bucurie mare, lăuntrică şi începe să ridă. Se cunoşc de mult. Au lucrat împreună la Sala Congreselor.

— Noi păstrăm cîteva clipe de tăcere şi apoi, ca la un semn, îi dăm drumul unui ris năvalnic, ca apele Argeşului. Munţii parcă îşi scutură coamele vrînd să joace după muzica inimilor noastre. Nu ezerez. Dacă munţii sînt munţi, fiindcă te obligă să-ţi urci privirea ca să-i descoperi şi să-i admiri, apoi inimile sînt păsări şi cîntă.

— Deseară să fie gata! Mîine trebuie montată.

— Deseară să fie gata! Mîine trebuie montată.

de peste notare

Război... jucăriilor de război

În fața clădirii hotelului newyorkez „Hilton” s-a desfășurat, săptămâna aceasta, o demonstrație neobișnuită. Purtând umbrele mari pe care era scris: „Tirg de jucării sau tirg de război?” numeroși demonstrații, în rîndurile cărora a fost remarcat un mare număr de femei cu copii în brațe, și-au exprimat protestul față de atenția excesivă acordată de fabricanții din S.U.A. producerii unor tipuri de jucării care preamăresc războiul. Demonstrația a fost prilejul de a fi în sala de joacă a hotelului „Hilton”, s-a deschis cel de-al 63-lea „tirg american de jucării”.

Principali intereseți — copii, nu pot fi înținuți aici, intrarea lor fiind interzisă. În schimb, sînt pe larg reprezentate cele care produc și comercializează jucăriile. Peste 80 de firme expun în standuri cele mai diferite produse realizate în S.U.A. sau importate din alte țări. Desigur pot fi văzute flori din material plastic care cu greu pot fi deosebite de cele naturale, păpuși care mîncă, beau, plîng și rîd, trenuri și diferite aparate acționare electrice etc. Dar ele nu stîrnesc un interes prea mare în rîndurile celor veniți să încheie contracte. În schimb, cele mai vizitate standuri sînt cele unde sînt expuse jucăriile de război. Fantezia fabricanților americani și-a dat trîntu liber în acest domeniu. Pot fi văzute arme de tot felul, „arme secrete”, „tabere militare”, „explozibili”, aparate pentru sabotaj și chiar o serie de... spioni secreți! Să fie oare aceasta un fapt întâmplător? Desigur că nu. Într-o țară unde ziarul publică în fiecare zi relatări ample ale războiului dus de S.U.A. împotriva poporului vietnamez, sau despre incidentele din Republica Dominicană, unde militarii americani sînt, de asemenea, prezenți, împotriva voinei poporului acestei țări, psihologia de război este sădită și în rîndurile copiilor.

Dar, părerea părinților americani este alta decît aceea a fabricanților și comercianților de jucării. Ea a fost exprimată cu prilejul demonstrației de protest organizată în fața hotelului „Hilton”. Grupul demonstrațiilor a difuzat manifeste semnate de „Părinții pentru o educație responsabilă” în care se cere să fie interzise „jucăriile urile”. Totodată, ei au anunțat că pe întreg teritoriul S.U.A. va avea loc o campanie de selectare a jucăriilor puse la dispoziția copiilor. Astfel, se asistă acum la un război declarat jucăriilor de război. Este o luptă dusă de americani cîștigați care înțeleg că educarea copiilor lor în spiritul ideilor păcii și prieteniei între popoare poate începe prin eliminarea acelor jucării care incită la război, crimă, ură, dispreț față de popoarele altor țări.

I. RETEGAN

Atacuri ale patrioților sud-vietnamezi

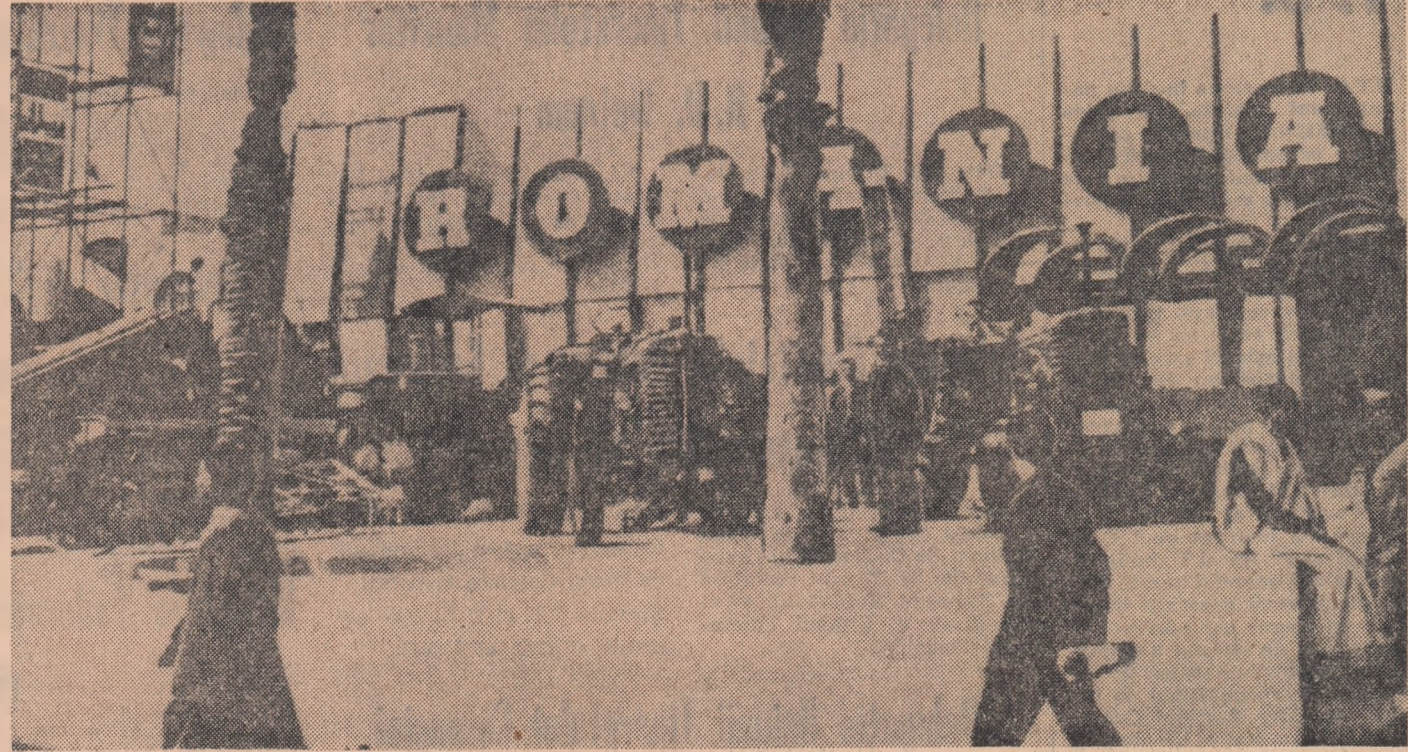
Puternice demonstrații studențești la Saigon

Aeroportul de la Cam Ly, situat la 4 kilometri nord de Dalat, cunoscută localitate climaterică pe versantele platourilor înalte din Vietnamul de sud, a fost atacat pentru prima dată de forțele Frontului Național de Eliberare în noaptea de luni spre marți.

Mai multe avioane ale regiunii de la Saigon și ale forțelor americane „au suferit avarii” iar o cantitate apreciabilă de carburanți a fost incendiată, se anunță din surse americane. Garnizoana care apăra aeroportul a suferit pierderi. Atacurile puternice ale unei formații patriotice au fost precedate, așa după cum

arată rapoarte de la Saigon, de un tir puternic al mortierelor. În noaptea trecută, unități ale Frontului Național de Eliberare au atacat, de asemenea, un „sat strategic” din provincia Binh Tuy, la 100 kilometri nord-est de Saigon. Numai după lupte grele și după ce a intervenit aviația, soldații regimului saigonese au reușit să păstreze satul strategic.

După Da Nang și Hue, începînd de ieri, Saigonul a devenit teatrul unor puternice manifestații ale studenților budiști. Marți dimineața, rețeta agenția Associated Press, aproximativ 1500 de studenți, masați în curtea uneia din școlile capitale, au demonstrat împotriva regimului militar. Pe pancartele pe care le purtau se putea citi: „Jos cu Thieu, Ky și ceilalți trădători, cu clica corupți!” (Cei doi generali fiind, după cum se știe, capii regimului militar — n.r.).

LIBIA. Vedere a standului românesc din cadrul Tîrgului Internațional deschis la Tripoli

Pe scurt

La 22 martie, A. N. Koshin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, l-a primit în audiență de prezentare pe Teodor Marinescu, noul ambasador al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică. Cu acest prilej a avut loc o discuție prietenească.

ANSAMBLUL românesc de cîntece și dansuri „Ciocirila”, care se află într-un turneu în Statele Unite, a prezentat la sfîrșitul săptămînii trecute două spectacole în sala Operi din San Francisco. În fața unui numeros public, „Ambele spectacole au fost aplaudate cu mult entuziasm”, relatează agenția U.P. „Exuberant”, a fost termenul folosit de comentatorul zărilor. „The San Francisco Chronicle”, care a menționat în legătură cu spectacolul ansamblului românesc, „a fost excelent, afectează și pur și simplu legea gravitației”, lășind publicul fără răsuflare. „The San Francisco Examiner” menționează că spectacolul a fost plăcut și „a dovedit mult bun gust”.

LA 21 martie a părăsit Bulgaria plecînd în cadrul delegației guvernamentale comerciale chineze condusă de Fu Sin-lin, locșeful al ministrului comerțului exterior. Delegația a dus tratative în diferite probleme comerciale și a semnat un protocol cu privire la schimbarea de mărfuri între cele două țări.

LA VIENA au fost reluate discuțiile între reprezentanții partidelor populiste și socialiste pentru formarea noului guvern. Deși comunicatele oficiale nu au informat pînă acum decît sumar asupra evoluției negocierilor, ziarul „Die Presse” menționează că Partidul socialist va trebui să plătească un anumit tribut pentru noua situație creată de alegeri în cazul participării la guvern. Deocîndă — scrie ziarul — nu se știe încă ce pret va cere Partidul populist. Se vorbește de pe acum că Partidul socialist va pierde Ministerul Justiției.

LA 20 și 21 martie, în Finlanda au avut loc alegerile parlamentare la care au participat aproximativ 84 la sută din alegătorii înscriși, față de 85,1 la sută în alegerile precedente, ținute cu 4 ani în urmă. Potrivit datelor preliminare partidele de stînga au obținut majoritatea în noua Parlament, în care vor dispune de 105 mandate, față de 95 de mandate ale celorlalte partide. Principala partid

lucrările sesiunii speciale a Comitetului de Stat, în scopul de a prezenta o imagine de ansamblu a activității economice și sociale a țării în urma de o subcomisie. O telegramă a Departamentului de Stat, recepționată la sediul delegației americane din capitala panameză, informa că guvernul S.U.A. nu este de acord cu aceste norme, considerînd că ele trebuie discutate la nivelul unei sesiuni „ministeriale”.

În cursul unei întruniri secrete, șeful delegației Statelor Unite, Woodward, a respins în totalitate „normele economice și sociale” ale relațiilor interamericane, care au fost aprobate cu câteva zile în urmă de o subcomisie. O telegramă a Departamentului de Stat, recepționată la sediul delegației americane din capitala panameză, informa că guvernul S.U.A. nu este de acord cu aceste norme, considerînd că ele trebuie discutate la nivelul unei sesiuni „ministeriale”.

Washingtonul spune „nu”

Columbia, Peru, care deși au atitudinilor diferite față de această problemă, în ansamblu consideră respectarea principiilor neintervenției și autodeterminării drept condiții fundamentale pentru înșăși existența organismului interamerican. Urmărind în ultima instanță să netezească drumul pentru crearea unei forțe armate permanente, învestită cu funcții polițienești, și bineînțeles controlată de S.U.A.) Washingtonul ignorează cerințele statelor sud-americane.

Mai multe țări latino-americane au elaborat o serie de „norme economice și sociale” care se referă la apărarea intereselor economice ale țărilor de pe continent, solicită garanții pentru destacarea produselor lor, intrajutorare reciprocă în domeniile comercial, economic și social, precum și la unele obligații care ar reveni în această direcție S.U.A. Era vorba deci de altceva decît obișnuitele promisiuni teoretice ale S.U.A. Trebuiau asumate unele angajamente concrete. Vînzărilor nu pot obține nici un fel de concesiuni în domeniul politic, S.U.A. au acționat brutal, respingînd „normele economice și sociale” propuse de țările sud-americane.

După cum apreciază observatorii, lucrările sesiunii de la Ciudad de Panama vor continua; însă ei își exprimă părerea că o nouă Cărtă a O.S.A. „nu va intra cîrind în vigoare, organizația fiind obligată să-și continue existența cu același sistem ca și pînă în prezent, sistem care s-a dovedit a fi atât de puțin eficient” (FRANCE PRESSE). Unii comentatori merg mai departe: ei apreciază gestul S.U.A. ca echivalent cu sfîrșitul O.S.A.

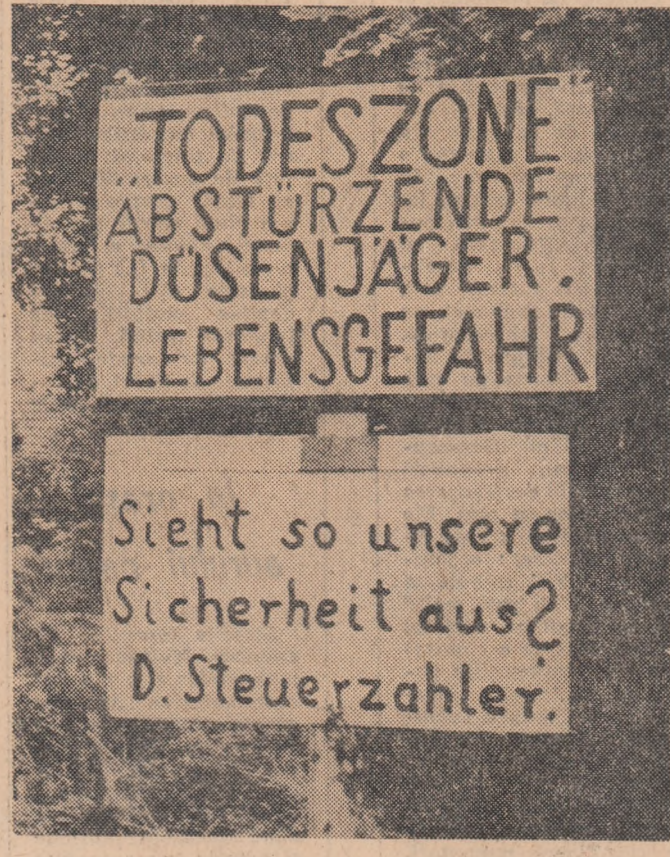
IOAN TIMOFTE

Rezultatele scrutinului finlandez

învingător în aceste alegeri, care a cîștigat un plus de 18 mandate, Partidul social-democrat, a obținut 56 de mandate, iar Uniunea democratică a poporului finlandez și Uniunea social-democratică a muncitorilor și micilor agricultori au obținut 49 de mandate. Urmează în ordinea mandatelor obținute Partidul de centru cu 49 de mandate (4 mandate în minus față de alegerile precedente), Partidul de coaliție (conservator) 25 mandate, Partidul popular suedez — 12 mandate, Partidul liberal-popular — 8 mandate, alte partide — un mandat. Comentînd rezultatele alegerilor, Rafael Paasio, președintele Partidului social-democrat din Finlanda, a declarat

EM. RUCĂR

În zona din apropierea aerodromului militar Upelevar, unde s-au prăbușit în câteva luni cînd „Starfighter” autoritățile militare au pus indicatoarele cu textul: „Zonă a morții. Prăbușiri de avioane cu reacție. Pericol de moarte”. Sub această inscripție locuitorii au pus tablă pe care scrie: „Așa arată securitatea noastră”. Ei au semnat: „Contribuții vest-germani”. Este aici, mult mai mult decît o ironie. Este protestul populației vest-germane împotriva tendințelor nefaste ale promotorilor înarmării din R.F.G.

Lucrările Comitetului pentru dezarmare

GENEVA 22 — Corespondentul Agerpers, Horia Lîman, transmite: Cea de-a 250-a sesiune a Comitetului celor 18 pentru dezarmare s-a desfășurat marți dimineața sub președinția șefului delegației române, Vasile Dumitrescu.

Primul vorbitor, delegatul american, Adrian Fisher, a prezentat unele amendamente la un proiect de tratat privind interzicerea răspîndirii armelor nucleare prezentat anterior de S.U.A.

Delegatul birman, U Maung Maung, a subliniat că tratatul trebuie să prevadă obligații reciproce acceptabile pentru puterile atomice ca și pentru cele neatomice. Ultimii vorbitori, delegatul cehoslovac, Cernik, și delegatul bulgar, Likanov, au sprijinit proiectul de acord prezentat de Uniunea Sovietică, relevînd că el exclude posibilitatea războiului termonuclear încă înainte de încheierea procesului de dezarmare. Ei și-au exprimat opinia că proiectul american nu conține elemente care să tindă spre dezarmarea generală și totală, deoarece condiționează strategia nucleară a S.U.A. de dreptul pe care acestea și-l arogă de a interveni împotriva mișcărilor sociale sau de eliberare națională.

SPANIA. Buldozere stringînd pămîntul contaminat în urma deteriorării bombelor nucleare aparținînd bombardierului prăbușit în zona Palomares

R. P. Bulgaria. Aspect de pe bulevardul Gheorgii Dimitrov din Sofia

Moartea cu reacție

Vinerea trecutului ziarul hamburghez DIE WELT publica un amplu reportaj intitulat: „Cînd va cădea următorul?” Era vorba despre ceea ce presa vest-germană denumește tragedia Starfighter, iar piloții Bundeswehrlului „moartea cu reacție”. Este vorba despre catastrofele în serie ale avioanelor tip „F-104-G”. Intrebarea titlului reportajului DIE WELT a primit un răspuns de o tragică... operativitate. În seara aceleiași zile, un comunicat lapidar anunța prăbușirea unui nou avion „Starfighter”. Iar trei zile mai tîrziu, alt aparat de acest tip se prăbușea în Bavaria.

În fața acestor numeroase accidente de tip „F-104-G” prăbușite în ultimele 15 luni se ridică, potrivit datelor oficiale, la 34 iar numărul piloților morți la 18. Începînd din 1960 și pînă la 18 martie, Bundeswehrlul a pierdut 51 de avioane „Starfighter” din totalul de 700 cîte a achiziționat. Cu toate străduințele unor

cercuri militare de a ține totul în umbra „secretului militar”, seria accidentelor a făcut ca alocarea „morții cu reacție” să devină o chestiune publică. A fost creată o comisie de anchetă care și va prezenta concluziile Bundestaqului, la 24 martie. Totul însă să se prevadă că, dacă „secretul militar” n-a mai putut fi invocat, se încearcă acum, în continuare, același obiectiv: escamotarea cauzelor reale și profunde ale „tragediei Starfighter”. Opoziția social-democrată pledează obiectivitate doar pe terenul „prelucii excesiv de umflat” al avionului („Grijă cea mai mare a P.S.D.G. — remarca FRANK-FURTER ALLGEMEINE — este să nu apară ca dușmană a cercurilor militare influente”). În ce privește cercurile guvernamentale, raportul pregătit de inspecșorul aviației militare, generalul Werner Panitzki, arată că acestea pun întregă chestiune în termeni exclusivi de „tehnică aviațică”.

Cauzele și consecințele lanțului de catastrofe în care și-au pierdut viața mulți dintre cei mai dotați tineri aviatori militari vest-germani, depășesc cu mult sfera unei banale probleme tehnice sau de contabilitate bugetară. Istoria „cazului Starfighter” începe în 1956. Pe atunci mi-

nistrul apărării al Republicii Federale are Franz Josef Strauss. În februarie 1956, Strauss a întreprins o călătorie „de informare” în Statele Unite. În avionul care-l ducea pe bătăliei ministrului la Washington se afla și un corresponsal al revistei americane FORTUNE. A buzînd de „o clipă de indiscreție” a suspensului său interlocutor, corresponsalul avea să dezvăluie cîteva luni mai tîrziu: „D-l Strauss s-a arătat preocupat de ideea ca (vest) germanii să obțină un avion militar perfecționat adaptabil transportării bombelor atomice. Rationamentul exprimat a fost, exact transcris, următorul: cu cît vom fi mai rapid puși la punct cu mijloacele de transport la țintă, cu atît vom avea mai repede ansamblul mijloacelor nucleare proprii”.

Rezultatul „călătoriei de informare” a fost contractual, încheiat cu un an mai tîrziu, cu firma americană Lockheed, pentru achiziționarea unei variante a avionului supersonic F 104, adaptat „necesităților vest-germane”. Aceste „necesități” nu constituie altceva decît transpunerea armelor nucleare. La origine avion de luptă, F-104 a devenit în varianta sa vest-germană (F-104-G), avion pentru transportarea la țintă a bombelor atomice. Varianta Bun-

deswehrlului are o greutate cu o treime (1,6 tone) mai mare decît „originalul” american, în vreme ce reacțiile îi furnizează o forță de propulsie identică acestuia din urmă. „Lockheed” a profitat, bineînțeles, de graba cu care autoritățile militare vest-germane presau pentru obținerea rapidă a unui „vector nuclear”. Și avînd în fața comanda tabuloasă de 700 aparate (4,4 miliarde mărci) a operat, tot în „grabă”, modificările necesare avionului deși acesta comportă modificări esențiale ca structură și echipament electronic.

„A început seria catastrofelor. A început și seria modificărilor. O adevărată cursă cu același mobil: obținerea cît mai urgentă a unui „transportor ideal al armelor nucleare” (conform definiției fostului inspecșor general al aviației vest-germane, Kammhuber). Deficiențele lui „F-104-G” sînt, însă, evidente „defecte de naștere”. Costul aparatelor crește, amețitor (în 1965 cu 50 la sută mai mult decît la semnarea contractului). Avioanele cad. Principala perfecționare proiectată acum este montarea unui mecanism perfecționat de catapultare pentru... salvarea piloților. În DER STERN, Henri Nannen relevă: „În cercuri militare

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

În perfida ultimatumului

Sfîdînd ultimatumul primit din partea conducerii Universității din Salisbury, studenții și cadrele didactice au continuat luni să manifesteze în semn de protest față de regimul rasist al lui Ian Smith.

Totodată, ei protestează împotriva faptului că conducerea universității nu ia poziție împotriva discriminării rasiale practicate în această instituție de învățămînt superior și față de restricțiile impuse activităților politice ale studenților. Manifestanții au făcut cunoscut că își vor continua demonstrațiile sîmbătă timp cît nu va fi revocat ordinul poliției prin care se interzice organizarea de mitinguri în incinta universității.

Rectorul universității, Walter Adams, a plecat la sfîrșitul săptămînii trecute la Londra pentru a discuta cu autoritățile britanice problema finanțării în continuare a acestei instituții. Șeful catedrei de istorie a universității, Henderson, a plecat, de asemenea, luni la Londra pentru a obține sprijinul lui Adams pentru acțiunile de protest ale profesorilor. „A sosit timpul ca universitatea să declare hotărît că nu acceptă declararea unilaterală a independenței de către guvernul lui Smith”, a declarat Henderson la sosirea sa în capitala britanică.

După cum se știe, acțiunea de protest de la Universitatea din Salisbury durează de cîteva zile. Profesorii cer, între altele, retragerea imediată a forțelor polițienești aduse de autorități în incinta universității.

Motivul unor arestări

Poliția a arestat mai mulți lideri ai Comitetului studențesc de coordonare a acțiunilor neviolente, care au organizat o demonstrație în fața biroului consulatului Republicii Sud-Africane la New York.

Demonstrații au publicat o declarație în care se subliniază că acțiunea lor a avut ca scop protestul împotriva „sistemului inuman și barbar al apartheidului practicat de guvernul Republicii Sud-Africane. Noi credem că guvernul rasist al R.S.A. nu are dreptul la existență, dreptul să facă parte din Națiunile Unite și nu are dreptul să aibă ambasada în Statele Unite”.

Cunoscutul cîntăreț Harry Belafonte și actorul Sidney Poitier s-au solidarizat cu cei arestați.

„Moartea cu reacție”

34 de avioane „F-104-G” prăbușite în 15 luni Dincolo de „defecțiunile tehnice”